

Στίκυς Κεχογίρου

(1)

Κρίμα

Κτήμα 9.9.43

\* Αγακητέ μου Δάσκαλε,

Λίνα

Άνεβαίνοντας στό βήμα<sup>1</sup> Ιστορική έκείνη νύχτα, γιά  
νά δώσης την αλησμόνητη σου διάλεξη κάνω στή φτωχεία, φυσικά  
ήξερες ακό πρίν τί σέ περίμενε· κι όπως 2-3 μέρες αργότερα  
μού είχες κη, σά συναντηθήκαμε στό Γυμναστήριο, είχες πάρει  
τήν ακόφασή σου νά σκάσης τά δεσμά, έστω κι αν ακοτέλεσμα  
τούτου θάτανε νά δουλέψης, όποιαδήποτε χειρωνακτική δουλειά.  
Ηξερες τί σέ περίμενε, κι, έγώ τώχερα καί καθένας μέ τό  
κοινό μυαλό, ξαίροντας πρόσωπα καί πράματα δέν ήτανε δυνατό ν  
νά περιμένη τίκοτε διαφορετικό. Πιστοί στόν κοτακό χαρακτήρα  
τους, γιά να μήν αφίσουνε -ούτε καν ακό έλατήρια πολιτικής  
σκοκιμότητας ωθούμενοι, έστω καί πρός στιγμή- νά φανούνε  
άνωτεροι, ένεργήσανε, οι δυστυχισμένοι, δκως τούς τό έκέβαλλε  
τό κομματικό τους πάθος, Καί κήρανε τήν ακόφασή τους, ακόφα-  
σηκού κι αυτήμε τή σειρά της καί στόειδος τηςθά μεινη ιστορι-  
κη· ΚΑΘΑΙΡΕΣΗ του Ειούτα ακό τό άξιωμα. ....; Μάντο  
τό όγειτεύτηκαν ακό τήν ίδια νύχτα πού δδάξες ακό τό βήμα  
την αλήθεια, κιό μπροστά ακόμη, ακό τήν ώρα που τους κατακε-  
ραύνωσε η είδηση πώς θά μιλήσης. Είναι ακόμα οι δυνατοί<sup>2</sup>  
τής ήμέρας καί μπορούν νά έκιμπαλουνε τη θελησή τους σάν πρό-  
κειται νά στερησουνε τό ψωμί.... Πόσο, αλήθεια, είναι μικρόι  
καί πόσο γελάστηκαν.....

Σοῦ ταίριαζε, δημως, τό πακό πού τούς έκανες δέν ήτανε  
δά καί λίγο. Τούς ξεσκέκασες στά μάτια τοῦ Λαούτζίκου, έκει  
άκριβῶς πού θέλανε νά μένουν σκεκασμένοι. Τούς σηκωσες τή  
μάσκα μέ τό κοινωνικό σου Εθαγγέλιο έκείνης τής νύχτας, καέ  
μιά καί τούς, τηνε σήκωσες, σοῦ εκετέθησαν γυμνου-δκωσειναι-  
καί δείξανε ετοι τήν μικροτητά τους, τήν μικρότητά τους  
σ' όλο τό ΜΕΓΑΛΕΙΟ της.

Όσο γιά τάκοτελέσματα πού έφερε η πράξη τους, μού φαίνεται  
κώς ήτανε κιό γόνιμα(ακό τήν ακοψη τοῦ ανοίγματος τῶν ματιών  
τοῦ λαοῦ) κι ακό τήν κιό μελετημένη διδασκαλία ακό βήμα, Κι έγ-  
γινες έτσι δ μορφωτήσκια πάνωστό βήμα, καί στόν σταυρό απάνω.

Εσένα-είμαι βέβαιος-δέν σ' ένοιασε, γιατί δκως σοῦ είκα, τό  
περίμενες. Θάτανε, ἄλλωστε, ύποτημιτικό τής άξιαςένο μορφωμέ-  
νου ανθρωπουνά θυμόση ή ν' ακορίση γιατί τόν έκρουσαν, οι  
σφίκουδοι έπιδή έτσικνωσε τήν σφικουδιά. Τούς φτωχούς...  
Σοῦ αφιέρεσαν τό άξιωμα. Κι όκοσμάκης τό βλέκειγιατί, έχει  
μάτια τώρα, τοῦ ανοίξανε λίγο πρίν· κιότι πιό συντηρητικοί ζητοῦ

νε νά τους δικαιολογήσουν μά δέν μπορούν νά τά καταφέρουν,  
 κι' οί ~~τους~~ δέν μπορούν νά τά καταφέρουν, νά δικαιολογήσου  
 νε τήν πράξη ~~τους~~. Τή νύχτα δέ θά κοιμούνται ειντια καιρός πού  
 τούχουν πάθει. δέν θά κοιμούνται ισχι γιατί ή σεινε ίδησή τους τού  
 λέει πώς κάνανε κακό, μά γιατί άνησυχούνε γιά τήν ίσεα τών  
 ἄλλων-τοῦ κοσμάκη. γι αυτό δέν κοιμούνται. Σέ πείραξαν, τίκοτε  
 δέν πέτυχαν, γιατί εσύ είσαι τής γνώμης πώς Γυμνασιάρχης ή  
 Βασιληάς μέσα στό βούρκο, είναι βραμπά κι αύτακάτη, Ζήτησαν νά  
 σέ βλαψουν και πτύκησαν λοξάμε μόνο αποτέλεσμα να προσθέσουν  
 άκόμα λίγο βάθος στον τάφο Χάρη πού θά σκεκάση και θά έξαλει-  
 ψη τήν αιγλη τους, τήν αιγληκού τους. Ξεφεύγειάπό τά χέρια γιά  
 καλάτωρα, για νά χαθή γιά καντα. Τόν ταφο πού θά καταπιή κι αύ-  
 τούς τους ίδιους πολύ σύντομα.

τόν Αύγγαξη και δαγκώνουν τά σκυλλιά. κι οδαγκαμένος νοιώθει  
 θεριευει μέσα του δ πόθος γιά εκδίκηση.

Κι' ή ςρα Θάρθηκα ίθα λογοδοτήσουν. "Η πληγή ως τότε θάναι άκου  
 λομενη αύτων. "Ομως ή, άκολογία ~~τους~~ δε θάναι άρκετή γιά νά  
 πείση πώς σά δάγκωσανε; γιανε δίκηο. Και θά πληρώσουνε με τή σει  
 ρά τους. Τιμές Μαύρης Άγορας. Τά έργα τους, εν τῷ μεταξύ; γι  
 νουνται τά πιο συχρονισμένα οκλα στό στό μα έκείνων πού αγω  
 νίζουνται γιά τήν επικράτηση τής άληθειας, και θά τά χρησιμο-  
 ποιήσουνε μέ τόν πιο κατάλληλο τρόκο σέ πρώτη ευκαιρία. Δεν  
 είναι έτσι; Δώσανε ζωή σένα νέο κοινωνικό Ευαγγέλιο πού θάχου  
 με τήν είκατρια -έλπιζω- νάκουσουμε σύντομα.

Δάσκαλέμου,

Μ' έμαθες γράμματα κι' έτυχε και γά νάχω δυνατή ιρί<sup>η</sup>  
 ση Γι' άντο καταλαμβαίνω πιό ιπλά άπο πολλούς τό μέγεθος τής  
 αδικίας πού κάμανε. Τό νο ιώθω σόλη του τήν έκτασην ιαύτο και  
 πιστεύω πιό πολύ άπο πολλούς στό ύπερο ~~κέρο~~ τής τιμήσκου άξιζει  
 νά πληρώσουνε. Κάι θά τους ζητηθή νά ξωρλήσουνε πολύ γλήγορα  
 Πείνε ησυχος. Αύτοί τώραζούνε μένα μόνο προορισμό. Νηα χαλάσουν  
 νά ρίψουν, δτι ιτίζουνε οι άλλοι. Γελάστηκαν και δω. Εκείνοι οι Κα  
 πού χτίζουν είναι μέλισσες και θά τελειώσουν τό κτίσιμο.  
 Είναι γραμμένο.

Μέ πολλήν άγάπη,